

ENTREVISTA IMPOSSIBLE

INTEL·LIGÈNCIES SUBLIMS

Esclaridores declaracions del vicepresident de Castella Lleó

Tal i com anuncia el titular, l'entrevista era impossible. Juan Garcia Gallardo, vicepresident de Castella Lleó, no pot atendre a la premsa perquè es passa el dia a la biblioteca estudiant. Sortosament hem trobat una còpia d'un examen que li van fer als catorze anys.

¿Capital de España?... Madrid. ¿Capital del mundo?... España. ¿Quien manda en

el cielo?... Dios. ¿Quién manda en la tierra?... Mi padre. ¿Qué hacen las abejas?... Picar. Y además de picar... Joder. Dígame tres ciudades de España... Madrid Toledo y San Sebastián. ¿Y tres ciudades andaluzas? Sevilla, Betis y Recreativo de Huelva.

Va treure un notable alt, però en la revisió d'examen exigit pel seu pare, els frares li van concedir un excel·lent alt. I va entrar, naturalment a la Universitat Pontífica Comillas.

Una vegada Cum Laude d'alguna cosa, va entrar en política i arrasa.

En aquests temps d'estudi profund de les realitat humanes i socials, l'ínclit ha aconseguit un reguitzell de frases i conceptes d'una clarividència

espectacular que poden canviar el curs de la humanitat.

Per exemple, va dir (any 2011): “Me parece una gran idea recuperar a Raul para la Eurocopa, hay que heterosexualizar ese deporte repleto de maricones”.

La seva darrera aportació al món de la ciència ha estat demostrar irrefutablement el que havia estat un problema endèmic. Ha dit: “La gente discapacitada no és normal”. Magnífica i difícil conclusió davant el garbuix mundial.

Per cert, aquesta eminència és de VOX. I probablement, permís d'armes.

GARSA PROSTÀTICA

CRIMS D'HONOR

Assassinen dues noies pakistaneses

L'home no ve del mono, arriba directament dels carronyaires. Dues germanes amb una certa experiència occidental, es deixen enganyar pel seu pare i tornen al Pakistan per atendre la salut de la seva mare. Al Pakistan saben que les noies viuen en parella a Terrassa malgrat estar promeses contra la seva voluntat a uns altres homes. Van a la seva terra, a la seva família... Les maten. Horror. No han mort d'accident, ni per l'atac d'un violador ocasional ni un lladre pertorbat. Les mata la seva família, els seus germans, els que haurien d'haver estat els seus marits. Horror. D'aquests assassinats se'n diuen crims

d'honor. Als seus executors se'ls considera herois, la gent els abraça i els besa i ells es mostren ebris d'orgull. Son uns grans mascles. Uns grans creients en el seu déu... Occident commocionada, atribueix la barbàrie a la religió, a la cultura pakistanesa. Occident oblidada però que amb cultures i religions diferents, la Màfia també mata per honor, que la inquisició ho feia en nom de la fe, que els policies americans maten a negres indefensos, que un adolescent de Texas assassina als seus companys d'escola, que les manades espanyoles violen la primera dona que troben... i com els assassins pakistanesos, reben

la complicitat d'una bona part de la societat. Hi ha un forat negre de l'individu per descobrir que està per sobre de morals i cultures, que respon a una necessitat malaltissa de fer mal per poder-se considerar superior i per això necessita víctimes. El dia que es descobreixi aquesta amígdala agressiva que dorm dins l'home, si encara queda algú viu, podrem estar una mica més tranquils. Mentre, la cultura i la religió que estiguin lliures d'assassins d'honor, que llenci la primera pedra.

